

degørelse 1«), er fra januar 1998 og blev afgivet af den daværende undervisningsminister. Den anden redegørelse, »De videregående uddannelsers institutionelle struktur« (»Institutionsredegørelse 2«), er fra november 1998 og afgivet af undervisningsministeren og forskningsministeren i fællesskab. Institutionsredegørelse 2 blev behandlet i Folketinget den 4. februar 1999, jf. Folketingstidende 1998-99, Tillæg F, sp. 3546 ff.

Begge redegørelser beskrev og diskuterede institutionsstrukturen på det videregående uddannelsesområde og de problemer, som en struktur med mange, små og spredte videregående uddannelsesinstitutioner indebærer. Institutionsstrukturen på det mellemlange videregående uddannelsesniveau under Undervisningsministeriet udgøres af 102 institutioner placeret i og uden for de fire store universitetsbyer (København, Århus, Aalborg og Odense). På disse 102 institutioner udbydes mellemlange videregående uddannelser inden for de pædagogiske, sociale, sundhedsfaglige, tekniske og merkantile områder m.v. fordelt således:

- 57 institutioner på det pædagogiske uddannelsesområde.
- 4 institutioner på det sociale uddannelsesområde.
- 32 institutioner på det sundhedsfaglige uddannelsesområde.
- 7 institutioner på det teknisk-merkantile uddannelsesområde.

Ud over disse institutioner er der Danmarks Journalisthøjskole, der har hjemmel i en selvstændig lov, og Den Grafiske Højskole, som er godkendt efter selvejeloven. Institutionerne har i 1998 et samlet grundlag på ca. 67.000 studerende med en årlig tilgang af 22.000 studerende. De pædagogiske uddannelsesinstitutioner uddanner halvdelen af områdets studerende og udgør over 1/2 af det samlede institutionsområde og 2/3 af institutionsområdet, hvis man fraregner de 24 amtslige sundhedsfaglige uddannelsesinstitutioner. De mellemlange videregående sundhedsuddannelser uddanner ca. 20 pct. af det samlede MVU-områdets studerende, mens antallet af sundhedsuddannelsesinstitutionerne udgør 1/4 af det samlede antal institutioner. Af de 32 MVU-sundhedsinstitutioner udgør sygeplejeskolerne de 21, altså ca. 3/4 af det sundhedsfaglige institutionsområde

Til disse grunduddannelsesinstitutioner kommer institutioner for efter- og videreuddannelse, herunder tre pædagogiske (bl.a. Danmarks Erhvervspædagogiske Læreruddannelse) og tre sundhedsfaglige institutioner. Danmarks Lærerhøjskole (DLH) og Danmarks Pædagoghøjskole (DPH) varetager gennem afdelings-

opbygning regionale uddannelsesforpligtelser inden for efter- og videreuddannelsen af henholdsvis lærere og pædagoger.

På det sundhedsfaglige uddannelsesområde har Undervisningsministeriet ansvaret for uddannelserne. Ansvar for driften af de 21 sygeplejeskoler og de 3 radiografiskoler er imidlertid placeret i amtskommunalt regi, mens ansvaret for de øvrige sundhedsfaglige mellemlange uddannelser og driften heraf er placeret i statsligt regi. Det er helt afgørende, at denne opdeling af ansvaret ikke skaber barrierer for et samarbejde på tværs heraf. En opdeling af de sundhedsfaglige uddannelsesinstitutioner i en gruppe på 24 og en anden gruppe på 8 begrænser udviklingsmulighederne i begge grupper. En begrænsning af samarbejdsmulighederne med de mange og betydningsfulde amtskommunale sundhedsuddannelsesinstitutioner afskærer samtidig mulighederne for synergieffekt og kvalitetsudvikling gennem et tættere samarbejde mellem det sundhedsfaglige, det sociale og det socialpædagogiske fagområde til skade for udviklingen mellem og inden for hvert af fagområderne. Samtidig spiller især sygeplejeskolerne en stor rolle for muligheden for at opbygge stærke institutioner for mellemlange videregående uddannelser både regionalt og i universitetsbyerne. Lovforslaget tilsigter derfor, at de amtslige institutioner ligestilles med de statsfinansierede i relation til CVU-dannelser.

De mange små institutioner med typisk kun én uddannelse og begrænsede udviklingsmuligheder må anses for den alvorligste barriere for udvikling af den styrkeposition, som er nødvendig for, at denne institutionssektor fortsat kan blive en sektor, der udbyder attraktive og tidssvarende uddannelser, som ønskes af de studerende og aftagere.

Den nye CVU-institutionsform vil muliggøre en ny institutionsstruktur, hvor regional koncentration af kræfterne kan ske samtidig med bevarelse af de lokale udbudssteder og lokal kompetence. Overordnet set er der tale om, at vægten i institutionernes arbejde forskydes i retning af samarbejde og arbejdsdeling mellem uddannelsesstederne inden for fælles tværgående mål fremfor konkurrence mellem uddannelsesinstitutioner om de studerende. Tilsvarende omstillinger foregår på erhvervsskoleområdet, hvor reformer sigter imod en forankring af opgaverne hos færre og stærkere institutioner og på universitetsområdet gennem Syddansk Universitet, således at der inden for stærkere institutionsdannelser med flere uddannelsessteder sker en fokusering på varierende regionale styrkepositioner.